

DiTALITAT

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÁ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLITIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.

Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 cèntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ LA CRÍTICA

¿.....?

Ab l'últim nonibre del setmanari *El Deber* y en suplement apart, s'acompanyava un dictamen firmat per dos senyors advocats de Barcelona, referent a la qüestió—avui ja resolta pel digníssim senyor jutge de primera instancia—promoguda per D. Alfret Dorca contra dit setmanari, dictamen en un tot favorable a lo sostingut per *El Deber*.

Segons propia manifestació, publicaren el dictamen pera demostrar que no habien obrat temerariament al oposarse a la demanda formulada pel Sr. jutge municipal, y lluny de provar aixó, no feren altre cosa que posarse en evidència y demostrar una vegada més, les *sanas y rectas* intencions que'ls animen.

Amparats en una impunitat que no havia sigut destruïda per ningú, no perdonaba *El Deber* ocasió per atacar despiadadament—sens tenir en compte per res, els preceptes del Decalec—a qui podria esser un destorb pel logro dels seus *humanitaris* fins, pró vingué un día en que una persona actuant d'autoritat, va considerarse ofesa com a tal autoritat, per la publicació d'un solt, que va exigir rectificació del solt com prescriu la Llei d'Imprempta, qu'*El Deber* no va volguer insertar la rectificació, y que dita persona presentá demanda davant del jutjat municipal, demanant el compliment de dita llei.

El Deber, lluny d'allanarse a la demanda—com ho hauria fet qui no l'hagués guiat altre objectiu que'l de complir estrictament ab els seus debers—va oposarse a la mateixa, logrant que en el jutjat municipal se dictés sentència absolutoria el día 31 d'Agost últim.

Apelada la part demandant, en 25 Octubre últim, va dictarse sentència pel jutjat de primera instancia, revocant la del municipal y condemnant a n'*El Deber* a lo que determina l'article 16 de la Llei d'Imprempta.

El Deber preté ab el seu dictamen—que repartí als seus llegidors junt ab el nombre del periódic y que l'endemá ab la més *santa ignocencia* repartian com qualsevolga fulla religiosa en les portes de la iglesia a la sortida de missa,—que va obrar sens malícia, de bona fé, y tots els seus actes, tan els consumats *a priori* com els consumats *posteriori* de la sentència dictada en apelació, demostran que tal bona fé no hi es ni hi ha sigut mai.

En be de la veritat y de la justícia, que sembla vulgui esser escarnida per la *gent de bé*, havém

determinat parlar del assumpto, basantnos en una copia que de la sentència dictada pel Sr. jutge de primera instancia ha arribat fins a nosaltres y en datos y antecedents que havém pogut adquirir.

Per ells podém afirmar sens perill d'esser rectificats, que al oposarse a la demanda *El Deber* no coneixia el dictamen dels Srs. Trias y Brocá que segons diuen els salva del seu procedir, temerari. En efecte: La demanda fou presentada pel Sr. Dorca el día 26 d'Agost últim y contestada el día 30, dictantse sentència pel Tribunal Municipal el día 31. El dictamen a que'ns referim y ab el qual tracta d'apoiar la seva oposició porta data del 10 d'Octubre últim.

¿Que'ns demostran aquestes dates? Que desde'l día en que varen oposarse els d'*El Deber* a la demanda (30 d'Agost) fins el día en que'ls hi fou enviat el dictamen (10 d'Octubre) feren l'oposició perquè sí, sens fonament legal de cap mena en que apoiarse, sens tenir en compte cap precepte jurídic, sens consultar el cas a qui o a quins per la seva carrera y sens apassionaments, eran els únics que podían desentranyar la qüestió ab perfecte coneixement de causa. Fins el día 10 de Octubre, y aixís ho confessa palesament *El Deber*, no coneixian l'opinió de cap lletrat y ells, infelissos *leguleyos*, varen obrar com sempre ab arreglo a les seves conveniencies.

Nosaltres aquesta vegada esperavam que'ls senyors d'*El Deber* entonarian el *mea culpa* y boi confessant el seu desconeixement de la Llei d'Imprempta declararian que varen pecar d'ignorants y regoneixerian llur falta, y varem equivocarnos, son com sempre *ignorants* y volen demostrar lo contrari.

Havém llegit ab defenció el dictamen dels Srs. Brocá y Trias y no'ns ha satisfet ni poc ni molt, per no referirse a la qüestió que's ventila.

Parteix dit dictamen d'un antecedent fals que desvia per complert la qüestió y que demostra la mala fe d'els d'*El Deber*. En efecte: diu l'antecedent primer que «El semanario *El Deber* señalo á varias personas como á redactores de otro semanario de la propia localidad denominado *L'VIII* y entre aquellas personas se incluía á Don Alfredo Dorca juez municipal de la población». *El Deber* no va dir aixó, sinó que volgué manifestar que entre'ls que formavan part de la redacció de *L'VIII* hi havia Don Alfret Dorca actual jutge municipal.

Aquest dictamen igual que la sentència del Tribunal Municipal, queda rebut ab complert éxit per la doctrina sentada en la sentència dictada pel jutjat de primera instancia, més creiém convenient manifestar lo següent:

La Llei d'Imprempta no es una *lei penal* sinó una llei de caràcter civil, y si be en l'article 16 de la mateixa imposa una multa de 300 ptes. al Director del periódic que no inserta en el plas marcat el comunicat que rebí d'una autoritat aquesta multa no es una *pena* en la acepció literal y jurídica de la paraula, no es de caràcter penal com sosté erróniament el dictamen sinó que's especial y merament gubernativa segons aixís ho te determinat el T. S. en Sentencies de 6 Juny 1893 y 23 Desembre 1895, ja que mes que *pena* ve a esser com una indemnificació o correcció imposada al qui voluntariament pertorbi l'ordre jurídic per l'incompliment de la Llei d'Imprempta, tant més quan se tracta d'una autoritat per suposar aixó un atreviment, un atac no punible ni delictiu, y en tant es aixís que no hi ha presó subsidiaria cas d'insolvència contrariament a lo que succeeix ab les multes posades ab arreglo al Códic Penal. Car la *pena* en el sentit que s'emplea en el Códic Penal, se refereix sempre—segons un eminent jurisconsult—a la pertorbació jurídica del ordre criminal ocasionada pura y exclusivament per el delictu.

Si acceptessim la teoria sustentada en el Dictamen, resultaria penal, la clàusula que en alguns contractes s'estipula, la sanció que en els laudos d'amigables componedors s'estableix pera el cas d'incompliment o quebrantament, debent aplicarse o *invocarse*, pel pago de dites multes, articles del Códic Penal relatius a les estafes, furts, robos o danys.

La multa unicament es una pena quan es accessoria d'un delictu d'una falta o com a principal en determinats delictes, pro jamai pot considerarse com a tal pena en les lleis civils, en quines lleis s'hi manifesta que per imposarse correccions disciplinaries als jutjes y tribunals, als advocats y procuradors, Jutjes Municipals y auxiliars al denegar recusacions poden imposarse multes que varien entre 50 y 400 pessetes segons sigui la categoria.

Es precís y indispensable distingir entre la pertorbació del ordre jurídic per la infracció d'una llei civil y la del ordre criminal limitada a la que's realisi per el delictu. Hauriém comprés que s'haguessin invocat—encara que també indegudament—els preceptes que fan referencia a les injurys y calumnies comeses contra autoritats.

Aixís mateix el dictamen no justifica pas la conducta processal del Director d'*El Deber* per quan la consulta se fá baix un supost contrari a la resultancia del judici y es molt posterior a la presentació de la demanda y a la sentència del

Tribunal Municipal fent casi sospitar (sens que per aixó vulguem afirmarho, doncs també podria esser casual) que's va donar baix un punt de vista obligat de la opinió sustentada en la sentència del Tribunal Municipal o de la que convenia al director d'*El Deber* com ho justifica el que s'invoquen els mateixos articles del còdic penal y la mateixa jurisprudència.

Ademés, es cosa ben sabuda que les opinions de lletrats y professors de dret, per molt autoritats que siguin no constitueixen ni poden constituir jamai jurisprudència, y aixís te d'esser per quant se prestaría aquesta jurisprudència a interpretacions completament contradictories, segons quin fos l'interés y intenció del client que demanés dictamen y quina la manera d'exposar l'assumpto. L'únic que constitueix jurisprudència son les sentències del Tribunal Suprem y a lo que ell diu debèm atendre.

Per últim, *El Deber* ab els actes posteriors a la notificació de la sentència dictada en apelació, desdiuen de tot bon catòlic y's donen de bofetades ab els preceptes que la Iglesia prescriu.

Deixém de banda, reunions, conciliables, viatges inesperats y demés, y aném únicament a sentar un fet. ¿Es lógic, es natural, es propi de qui vol esser puritat per excelència, repartir dictamens contraris a una sentència—dictada el dia avans per una autoritat lligitimament constituída, —en les portes de la Iglesia? ¿Que perseguien? ¿Que entenen per Justicia? ¡Ah! Si no'ls coneguessim, si no sapiguessim les intencions que'ls animan, potser creuríem en la seva bona fé, prou en els temps que corrém, nosaltres que'ls coneixém, podém manifestar que tot quan fan no es altre cosa que despit, odi, rabia y que per més que vulguin el principi d'autoritat, la justicia, noble, santa, quedarà alta, ben alta, fora de les insidies, baixeses y amenases de determinats elements.

C.

Nota.—Hem determinat parlar d'aquest assumpte, perquè vista la torsada interpretació que semblava volia donarse en alguns extrems, se feia necessari posar en clar alguns conceptes a fi de que pugui ser jutjada la qüestió de la manera que's requereix.

Nosaltres ens inhibim per complert del esperit de la demanda, de la causa que la motivá y de la relació que pugui creurer *El Deber* existeix o existia entre una de les parts y el setmanari *L'Ull*. Ens ateném, en aquest cas, pura y exclusivament a la qüestió Deber-Dorca. Y res més.

D. de la R.

Donant senyera e inscribint lemes

A darrera hora del vespre del prop-passat di lluns y en el lloc de reunions deportives, aquell salonet de planta baixa, tant intim, s'hi aplegaren una cinquantena d'amics, tots ells olotins coratjosos, esprits-forts, capassos de portar a cap la rendició de nostra ciutat lliberantla de l'actual ominosa opresió que vol esclavizarla; allá congregats ab motiu d'un rumbós obsequi de l'ilustre personalitat, a la que contribuiren a donar relleu els grollers insults d'uns desanimats *trinxeraires*, es veia la selecta representació de tots els estaments, units per l'entusiasme que's traspuaba en la decisió del gest, en el viu llambregar dels esguarts, en l'energia y fermesa dels conceptes que s'exposaban, al petar de les ampolles y espumejar de les copes.....

Tothom tenia el moment per solemniat, en el sí de tots estaba la secreta presumpció de que la transcendència del acte seria gran y efectivament allá prengué forma concreta el pensament que anima a la nova generació olotina, uns eloqüents llavis ho concretaren y una delirant ovació sagellá la promesa de *lluitar sens treva a fins a ob-*

tenir la emancipació de les intel·ligències, la independència de les voluntats y perque en l'avvenir no sia possible a Olot el siliar per la fam.

Literaries

EN EL DIA DELS MORTS

Funebres records

Dos cors tendres, cors de pures joves, enamorats l'un de l'altre y ab dós dels seus fills, fortament abraçats ploraven la prematura mort d'un filllet apenes entrat a la vida.

¡Pobre Joanet! La Providencia, consumant una de les sevas injustícies, va segarli la vida, donant a beure la primera copa de fel a uns pares aimants.

La segona copa hagueren d'apurar els mateixos pares, més tard, vessant novament un mar de llàgrimes y abraçantse altra volta pera reconfortarse mutuament, veient morir altre fill, altre Joanet, quan ja omplia d'alegria la llar.

Traidorament la Providencia segà en flor una altra vida.

¡Més, encara! El primer fruit de son amor, la filla carinyosa, la bondad, l'enteniment personificat en una criatura; la dona petita, la Palmira, quan ja comensava a conèixer el món, quan ja gosava de la vida, quan ja entreveia els perills y tastava els goigs y les alegries, y sabia apartarse de les persones dolentes y arrimarse a les bones; quan constituia ja l'esperansa d'aquells pares, y s'afanyava en guarirlos el cor, llatzerat per la prematura perdua dels dos angelets, va esser també robada dels brassos paternals, despietadament, per la Providencia.

¡Encara en aquells cors afligits restaven llàgrimes: llàgrimes de foc per lo roentes, que cremaven llurs galtes, mentres, juntats ab estreta abraçada, ploraven enfront del cadaver de llur filla!

Llàgrimes que's barrejaren ab les que encara pogué arrencarlos la Providencia, arribant la vida d'un germà, ja fet home, y home que no sabia com podia practicar-se el mal.

Jesús baixà també a la tomba freda, pera convertir-se en no-res.

Y els dos esposos, abraçats altra volta, no concebien que'ls esperés major infortuni.

Y aquet vingué.

La Providencia continuava obrant y segant vides, bàrbarament, cinicament.

En pocs moments el matrimoni vegé la freda tomba obrir sa negra gorja, pera engolir el cos d'una mare.

¡Ramona!

Ramona, que tant en vida havia estimat a llurs nets y tant, després de morts, els havia plorat, anà a ferlos companyia.

El matrimoni de nou se confongué en un abrás y encara dels seus ulls ne brollaren abundoses llàgrimes.

L'un aconhortava a l'altre.

Més, la Providencia tenia enveja de l'amor del matrimoni escullit pera perpetrar llurs crims.

Y resolgué separarlos.

Y ho feu.

Arrencà dels brassos del marit a l'esposa y la sepultà en la glassada tomba, com els que encara, abraçada ab son espòs, recordava plorant.

¡Pobre Laura!

Ara el marit no reb consol.

Y son plor li escalfa la cara, ja compungida de tants sofriments.

Y plora, ab sos quatre filllets, y endevades furga

en son cervell pera escrutar els design's de la Providencia, y buscar la finalitat dels seus crims, y de ses injustícies, y de ses traicions.

¡La! ¡sabia! Providencia!

¡Qu'n sarcasme, quina ironia més punyent!

Amyorada esposa, fills del meu cor, mare estimada, germà volgut; avui, diada dels difunts, no us porto corones, no us porto flors, no us tributo homenatge mondanal, car lluny resto d'ont reposeu vosaltres.

Més, com sempre, com cada dia, us dedico dolls de llàgrimes, que les haig de derramar sol, sense amorosa companya que me les assequi... Trist, isolat, malalt de cor, malalt d'anima... ¡Quin fret!

J. MESTRES.

Sportives

Premi del Rei: S'han rebut a «Olot Deportivo», dos gerros de bella porcelana, premi ofert per S. M. el Rei a dita societat. Oportunament anunciarem la prova en que s'han de disputar.

Concurs de Law-Tennis: Durant la passada setmana s'han celebrat les proves (Individuals homes), del concurs organitzat per «Olot Deportivo».

Després d'empenyats partits finalisá ab el següent resultat.

PRIMERES ELIMINATORIES

Vayreda F.	guanya a Danés E.	. . .	6 ¹ / ₂	6 ¹ / ₂
Dorca J.	» » Barnadas E.	. . .	6 ¹ / ₀	6 ¹ / ₁
Barnadas J. M.	» » Dorca A.	. . .	6 ¹ / ₁	5 ¹ / ₃ 6 ¹ / ₃
Arqués A.	» » Roca R.	. . .	6 ¹ / ₃	6 ¹ / ₂
Barnadas J. M.	» » Dou J.	. . .	6 ¹ / ₅	5 ¹ / ₁ 6 ¹ / ₃
Serra A.	» » Sacrest J. J.	. . .	3 ¹ / ₃	6 ¹ / ₅ 6 ¹ / ₃
Plana J. M.	» » Gassiot J.	. . .	6 ¹ / ₀	6 ¹ / ₀
Plana J.	» » Aguirre J.	. . .	6 ¹ / ₁	6 ¹ / ₀

SEGONES ELIMINATORIES

Vayreda F.	» » Plana J. M.	. . .	6 ¹ / ₁	6 ¹ / ₅
Dorca J.	» » Serra A.	. . .	6 ¹ / ₃	6 ¹ / ₁
Plana J.	» » Barnadas J. M.	. . .	6 ¹ / ₃	3 ¹ / ₃ 6 ¹ / ₁

TERCERES ELIMINATORIES

Dorca J.	guanya a Arqués A.	6 ¹ / ₂	6 ¹ / ₁
Plana J.	» » Vayreda F.	6 ¹ / ₁	5 ¹ / ₃

FINAL

Dorca J.	guanya a Plana J.	6 ¹ / ₁	5 ¹ / ₃ 4 ¹ / ₃
----------	-------------------	-----------	-------------------------------	---

Queda guanyador del campionat local d'Olot el nostre bon amic en Joan Dorca.

Pera la segona prova (Parelles Mixtes) hi han inscrits els següents.

Danés E.—Irene Dorca.—Plana J.—Montserrat Vayreda.—Gassiot J.—Hortensia Pons.—Dorca J. Octavia Dorca.—Barnadas J. M. Julia Serra.—Vayreda F.—Lola de Mesa.—I lana J. M.—Flora Plana.—Dorca A.—Maria de Mesa.

Foot-Ball.—El passat diumenge fingué lloc l'anunciat partit entre'ls *teams* Blanc y Blau de «Olot Deportivo».

Degut a estar incomplert un dels dos y a que alguns dels jugadors no estaven en son lloc propi, no resultá tot lo interessant que prometia esser, doncs durant tot el partit fou molt marcada la dominació dels Blancs sobre sos contrincants.

En la primera part els Blancs dominan constantment logrant els devanters apuntarse 6 *goals* per cap dels contraris.

Durant la segona part, els Blaus s'animan una mica fent un bon atac a la porta contraria que's resol't en un *goal* y acaba el partit després de ferne dos més els Blancs, quedant per lo tant 8 a 2 a favor d'aquestos.

Pera diumenge hi ha anunciat altre partit per la tarde.

Alocució de la Mesa del II Congrès Excursionista Catalá pera la restauració del monastir de St. Joan de las Abadeses

No per sapigut será debades aquí recordar que l'excursionisme catalá's diferencia del que's practica en altres paissos en que aixís com allá'l consi-

deran generalment sols com sport, aquí, ademés se'l practica pera fer cultura, pera cercar l'anima catalana en nostres plans y montanyes, en nostres valls ó enrunats monuments y en nostres masies y pobles, que no altre cosa fa el geólec esbrinant la constitució de nostra terra, l' paleontólec recullintne'ls fòssils, l'arqueólec fixantse en nostres coses antigues, l'historiari regirant els arxius, l'arquitecte estudiant els monuments, el fotógraf inventariant tota bellesa, el folklorista recollint arreu llegendes y tradicions...

Es per aixó que l'excursionisme catalá s'ha omplert de joia y entusiasme al veure que un poble, conscient y digne, com el de Sant Joan de les Abadesses, torna per la grandesa de la patria, demanant que's restauri'l tresor que posseeix, aquell monestir famós, gloria del art y testimoni perennal de nostres passades grandeses.

L'excursionisme catalá tan se associa en el prec d'aital poble que fins ja's mira com a cosa seua la restauració del dit monestir, y no pas perque siguin excursionistes dels qui ha eixit l'idea de restauració, sino perque's tracta d'un monument que'l excursionisme ja n'ha cantat mil voltes l'explendidesa y l'originalitat de sa arquitectura y la gesta que va infantarlo y les gestes glorioses que'l feren poderós.

Per aixó en una de les sessions del Congrés Excursionista celebrat darrerament a Manresa, s'acordá que totes les entitats reunides trevallesin y contribuissin en aquesta obra y que la Mesa del Congrés redactés aquesta alocució que dirigim als patriotes interessants que no s'oblidin de donar, pera aital restauració, anc que via un petit óbol, perque la suma de tots pot produir el cabal que portará a cap una obra que exigeix nostre passat, que dignificará nostres temps y que si volem, podrá esser fonament d'una era més próspera que la present.

Es per Catalunya, patriotes, que vos demana aqueixa almoïua l'Excursionisme.

Manresa, Juny 1912.

President del Congrés.—Leonci Soler y March, del Centre Excursionista de Catalunya y del de la Comarca de Bages.

Vis Presidents.—Enric Arderiu, president del C. E. Lleida.

Olaguer Miró, president del C. E. de la comarca de Bages (Manresa).

Vocals.—César August Torras, president del C. E. de Catalunya.

Joan Montllor, president del C. E. del Vallés (Sabadell).

Eduard Giralt, president del C. E. de Tarrasa.

Josep Gudiol, Pbre. president del C. E. de Vich.

Joan Solé y Granell, del C. E. de Tarragona.

Joan Ferrater, de la Secció Excursionista del Centre de Lectura de Reus.

Joaquim Cusi, de la Secció Excursionista del Club Sportiu Ampurdanés de Figueras.

Secretaris.—Fidenci Kirchner y Miquel Espectante.

Bibliogràfiques

Dos llibres de Pau Mantegazza

La Casa Editorial Maucci de Barcelona, acaba de publicar dos importants obres del ilustre antropòleg, metge y escriptor italiá Pau Mantegazza, que portan per títol *Higiene del Amor* y *Los Amores de los Hombres*.

Les produccions d'aquest sabi catèdratic, de fama universal, tenen com distintiu la claritat y l'art exquisit ab que aborda els més difícils e interessants temes relacionats ab l'amor, baix el punt de vista biològic y social, contribuint aixís al engrandiment de la ciencia ab moltitud d'estudis, descobriments y teories.

El rumor que va aixecarse al entorn dels llibres d'aquest insigne autor, quant per primera vegada veian la llum a Italia, fou desvanescut per la serena crítica, y els adversaris de Mantegazza tingueren que callar per no tenir el valor de retractarse. Passat aquella ventada, *Los Amores de los Hombres* y la *Higiene del Amor* foren desseguida traduïts a altres idiomes, siguent acullits per els nous llegidors ab el favor del exit, puig pera Mantegazza, totes les *cabal·las* tots els *casuïsmes* del pudor en l'art y en la ciencia, se concretan en aquesta afirmació: «En l'art, la bellesa. En la ciencia, la veritat.»

Los Amores de los Hombres y La Higiene del Amor (2 tomos cada obra), se venen en totes les llibreries al preu de una pesseta cada tomo.

La notable revista agrícola de Barcelona *El Cultivador Moderno* en son número d'Octubre últim dedica alguns treballs molt interessants relatius al blat multiple donant a conèixer l'impressió que ha produït en els agricultors que l'han ensajat acompanyant variis interessants ilustracions que posen de relleu d'un modo gràfic, la alta capacitat productora de la citada varietat de blat, comparada ab les mes corrents.

A fi de que els que es dedican el cultiu d'aquest cereal, coneguin aquesta varietat de blat notabilíssima, l'administració de *El Cultivador Moderno* enviará a quins ho sollicitin, números de la revista que tracta d'aquest interessant assumpto pera els agricultors.

CRONICA

Novament sembla que certa mena de gent de be, intentan gestionar un trasllat, posant en práctica procediments desterrats en tots països per tota persona honrada.

Convé que'ls olotins estiguin sobre l'avis per qualsevolga eventualitat que pugja esdevenir y disposats a no permetrer que's consumí aquest nou afront que volen inferirnos quatre fracassats en la politica olotina.

Si una vegada lograren despedir a un funcionari, de la manera més ignominiosa, ara hem de demostrar que en contra del seu selvatjisme hi ha el noble procedir de una gent honrada y agrada.

● En el carrer Major, cantó al del Tura, sol posarshi una castanyera que valdria més escullís un altre puesto pera fer el seu negoci, puig assentada en cadira al cim de la cera y ab la tauleta al carrer, obstrueix la via pública y obliga a n'els transeunts a baixar cada vegada que passen per allí.

● El temps, durant la setmana transcorreguda, ha sigut forsa esplèndid.

● ¡Y que'n fa de falta un urinari públic! Tot sovint ens trobém ab alguna persona forastera que no coneix la nostra població que'ns demana un lloc reservat pere les seves necessitats. Y ab sentiment hem de dirli que ja fa anys que's demana y que l'Ajuntament no te quartos.

Prou s'escarrassa devades en Xava. Primerament ho ferem nosaltres tan pública com privadament y ni tan sols hem conseguit esperances. Pero rependrem l'assumpto tan bon punt ens vingui l'aigua de S. Roc canalizada, si veïem que no s'en preocupan.

● Les *varietees* que'ns doná l'ideal Park, avui fa vuit dies, si que valien poca coseta. Ventura que'l cine ho compensá forsa.

Avui y demá hi trevallarán els germans *Heroína* y el seu centre *Mexican*, parella que ballan ab exquisida elegancia, y la *canzonetista* recent vinguda de Madrid, *Consuelito Luani* que porta un repertori nou de couplets que donan l'opi. Com que n'hem hagut les primicies, podém assegurar que agradará moltíssim, perque, vaja, canta ab una pulcritud y justesa com poques n'hi haigi.

La recomaném, doncs, tot especialment, pera que la vagin a veure els nostres llegidors. Y no's creguin que ho fem aixó perque estiguém subvencionats per l'Empresa. No cobrem un xavo per la propaganda. Pero quant la cosa s'ho val trevallém gratis, per *amor al arte*.

Al Príncipal tenen anunciat el ballari internacional *Adriano* y la notabilíssima ciclista *Mis Daisy French*.

● Com s'acostuma en aquestes diades, ahir varem anar a visitar al cementiri. Molta gent, molts de llums, moltes corones, molts retrats de persones desaparegudes del mon dels vius, y molts defectes, com sempre. Però n'anotarem un que convé corretgirlo desseguida perque es una verdadera profanació als morts.

En la via d'Amargura hi han dos rengleres de ninxos que, segons tenim entés, quant plou, son verdaders rius d'aigua lo que surten d'allí, degut a les filtracions superiors dels mateixos.

No fa molt, una persona ens digué, que al traslladar un cadavre, sortí el bagul ab més d'un pam de

fang per fora y dintre. Y aixó, senyora comissió del Cementir, diu molt poc en favor dels seus serveis. ¡Com si no fos una bona font d'ingressos el Cementir!

● Per anar a fer la visita als morts passaren pel carrer de S. Francisco y de les Estires. ¡Quin fàstic al entrar en el carreró després del convent de les Hermanites! ¿Que no pagan els veïns d'allí dalt perque el carretó del escombriaire no arribi mai més enllá d'una mica més amunt de can Carlets? ¿Y que no hi ha runes y greda per portar a les Estires? Perque aquell carrer ni tan sols arriba a ser camí vehinal.

● Durant la setmana passada, el quintet «Montserrat» ha donat alguns notables concerts en variis societats y cafés públics que han agradat molt. Y ens han dit si en alguna societat de política gens republicana, mentres aquell deixava sentir ses melodies, alguns *jóvenes* gens *requeté*listos deixaven sentir llurs sinfòniques bofetades a la cara d'altri.

● Es escandalós l'abús que's fa de cassar aucells ab teles. Hi ha algunes families aquí a Olot que son una veritable plaga per aquets animalets que tan de be fan a l'agricultura, perque'ls exterminen d'una manera que fa llástime.

Diumenge passat vegerem que una pareja de la Guardia Civil portaba unes quantes gavies que havia axarpat a n'algún d'aquets destructors.

Aixís, aixís; molt be per el benemérit cos que sab vigilar als infractors.

● Desde'l dia 26 al 31 d'Octubre, la «Sucursal de la Caixa de Pensions pera la vellesa y d'Estalvi», ha obert 7 llibretes noves, ha rebut per imposicions 5983 pessetes y n'ha pagat 4589 per reintegres d'estalvi y plassos mensuals de pensió.

Durant la vinenta setmana actuará de Vocal de torn D. Tomás Pujol-Gaicerán y Guardia.

● Per el dia de demà en vuit, en el mas de les Corominotas, tindrà lloc una popular *gira campestre*, que acabarà ab un banquet organizat per elements jóves procedents del «Olot Deportivo», «Industria y Comercio», «Casino», «Concentració Republicana», «Centro Fontanella» y «Ateneo» y «Centro Obrero».

Promet revestir molta importancia, puig segons tenim entés son ja un dos cents el inscrits, pera assistirhi.

El preu del cobert es económic, DOS PESSETES, a fi de que respongui al nom de popular.

El servirá el conegut fondista Manel Casas persona apta y competent y que en materia culinaria ens consta hi te la ma trencada y li agrada quedar bé.

● Demá tots els associats de «L'Amich del Poble Catalá», de deu a dotze del matí, deuen satisfer llurs quotes en el lloc de costum.

● En el carrer de Clivillers, de la casa n.º 20, ne surt, casi tots els dies, una fetor insoportable. ¿No's podria averiguar a lo que es degut aquella *fragancia*?

● Altre volta s'ha vist aumentada la alegria de la llar del nostre amic en Carlos Montsalvatje, ab la vinguda al mon d'un tendre filllet.

Que sigui enhorabona.

● Demá a la tarde, devant de la ermita de Sant Cosme, s'hi tocarán sardanes per la orquesta «La Principal Olotina».

● Ha sigut nomenat President de l'Associació mutual «L'Amich del Poble Catalá» el diputat a Corts per Barcelona, D. Pere Corominas.

● En el balcó del «Ateneo Obrero», hi hem vist colocat un bonic rétol, pintat ab verdader gust per el nostre amich, en Josep Nicolau.

● S'ha experimentat una mica de millora en la enfermetat que dies ha te postrat al llit a n'el nostre bon amic en Nabor Barnadas.

No cal dir que desitjariem veurel en complerta curació.

SUBASTA

En el día catorce del actual Noviembre, a las once, ante el notario de esta ciudad Don Vicente Capdevila, se subastará la heredad manso Ribugent, con todos sus agregados, honores y pertenencias, situados en el término de San Feliu de Pallarols, al tipo mínimo de cien mil pesetas, adjudicándose al mejor postor mediante pujas a la llana y con arreglo al pliego de condiciones y títulos de propiedad que obran en poder del nombrado notario.

Imp. de Pere Aubert, Clivillers, 22. Olot

